— Tāpat šajā ziņā jāvērš uzmanība uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatojuma nenorādīšanu, piemērojot Pamatnostādnes glābšanai un pārstrukturēšanai, tiktāl, ciktāl Komisija esot sagrozījusi jēgu prasībai par sabiedrības rentabilitātes atjaunošanu ilgtermiņā, esot kļūdaini noraidījusi kompensācijas, ko *SEA* piedāvājusi saistībā ar tās kontrolē esošā uzņēmuma pārstrukturēšanu un neesot pienācīgi ņēmusi vērā faktu, ka apstrīdētie pamatkapitāla palielinājumi vienmēr ir veikti, stingri ņemot vērā to, kas nepieciešams sabiedrības pārstrukturēšanai.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka rīkojums par atgūšanu ir prettiesisks.

— Prasītāja apgalvo, ka rīkojums par atgūšanu ir prettiesisks, jo ir pārkāpts tiesiskās paļāvības aizsardzības princips un nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2013. gada 18. martā — *Comune di Milano*/Komisija

(Lieta T-167/13)

(2013/C 129/54)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Comune di Milano* (Itālija) (pārstāvji — *S. Grassani* un *A. Franchi*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2012. gada 19. decembra Lēmumu Nr. C(2012) 9448 par pamatkapitāla palielinājumiem, ko sabiedrība *SEA S.p.A.* veikusi *SEA Handling SpA*;

— pakārtoti, pēc tam, kad izvērtēts tas, vai pastāv īpaši izņēmuma apstākļi, kas radījuši prasītājai tiesisko paļāvību uz to, ka pamatkapitāla palielinājumi neveidos valsts atbalstu [LESD] 107. panta 1. punkta izpratnē, atcelt lēmuma 3., 4. un 5. pantu, kuros Itālijai noteikts atgūšanas pienākums;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu, kurā tiek apgalvots, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots LESD 107. panta 1. punkts, *Comune di Milano* [Milānas pašvaldība] iebilst, ka lēmumā esot pieļauts pārkāpums, jo Komisija ir atzinusi, ka apstrīdētajos pasākumos ir vainojama *Comune* (un tātad valsts). Pēc *Comune* uzskatiem, Komisija neesot sniegusi nekādus pierādījumus par šo vainojamību, tādējādi apstrīdētos pasākumus nevarot kvalificēt kā valsts atbalstu.

2) Ar otro pamatu, kurā arī tiek apgalvots, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots LESD 107. panta 1. punkts, *Comune di Milano* norāda, ka lēmums esot kļūdains tiktāl, ciktāl Komisija tajā esot atzinusi, ka šajā gadījumā neesot izpildīts tā sauktais privātā ieguldītāja, kurš darbojas tirgus apstākļos, kritērijs. Gluži pretēji, varot secināt, ka šis kritērijs ir pilnībā izpildīts, un šo pasākumu labuma guvējam neesot radušās nekādas priekšrocības; tādējādi attiecīgos pasākumus nevarot kvalificēt kā valsts atbalstu.

3) Ar trešo pamatu *Comune di Milano* apgalvo, ka esot pārkāptas un nepareizi piemērotas Pamatnostādnes grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai un Pamatnostādnes lidostu nozarei, un tādējādi Komisijas izdarītie secinājumi par apstrīdēto pasākumu iespējamo nesaderīgumu esot prettiesiski.

4) Ar ceturto pamatu, kas iedalīts divās daļās, *Comune*, atgādinādama Komisijas rīcību izmeklēšanas procedūras gaitā, iebilst, pirmkārt, a) ka esot pārkāpts labas pārvaldības princips, sacīkstes princips un tiesības uz aizstāvību un, otrkārt, b) ka esot pārkāpts tiesiskās paļāvības princips, tādēļ prasība par atgūšanu esot prettiesiska.
